

STORTINGET

Stortingstidende

Referat fra møter i Stortinget

Nr. 21 · 21. november
Sesjonen 2019–2020

**Møte torsdag den 21. november 2019 kl. 10.
Voting kl. 14.**

President: Tone Wilhelmsen Trøen

Dagsorden (nr. 21):

1. Innstilling fra Stortingets presidentskap om Representantforslag fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes om prøveordning som gir folk mulighet til å fremme borgerforslag for behandling i Stortinget (Innst. 43 S (2019–2020), jf. Dokument 8:171 S (2018–2019))
2. Innstilling fra finanskomiteen om Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 21/2019 av 8. februar 2019 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2015/751 om formidlingsgebyrer for kortbaserte betalingstransaksjoner (Innst. 34 S (2019–2020), jf. Prop. 112 S (2018–2019))
3. Innstilling fra finanskomiteen om Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2016/1011 om referanseverdier (Innst. 36 S (2019–2020), jf. Prop. 127 LS (2018–2019))
4. Innstilling fra finanskomiteen om Endringer i referanserenteloven mv. (gjennomføring av referanseverdiforordningen) (Innst. 37 L (2019–2020), jf. Prop. 127 LS (2018–2019))
5. Innstilling fra finanskomiteen om Endringer i finansforetaksloven mv. (diverse endringer) (Innst. 35 L (2019–2020), jf. Prop. 128 L (2018–2019))
6. Referat

*Minnetale over tidligere stortingsrepresentant
Karin Hafstad*

Presidenten: Ærede medrepresentanter!

Tidligere stortingsrepresentant Karin Hafstad gikk bort 27. mai, 82 år gammel.

Karin Hafstad representerte Høyre og Oslo på Stortinget i to perioder, fra 1973 til 1981. Den første perioden var hun innvalgt i samferdselskomiteen. Fra 1977 til 1981 var hun Høyres fraksjonsleder i administrasjonskomiteen og medlem av den utvidede utenriks- og konstitusjonskomité.

Hun var et krigsbarn, i den forstand at hun vokste opp i årene under og etter krigen. Fra disse årene fikk hun med seg både sosialt og politisk engasjement, selv så ung som hun var. Faren hennes hadde pakkesentral for fangene på Grini og distribusjon av illegale aviser i kjelleren på frisørsalongen sin. Det gjorde nok inntrykk.

Karin Hafstad lærte tidlig å tale i forsamlinger. I 1945, bare ni år gammel, sto hun på Nationaltheatrets scene og takket våre danske og svenske venner for suppepakkene under krigen.

Slike erfaringer var med på å forme hennes politiske engasjement. Den politiske løpebanen begynte i Unge Høyre, hvor hun 17 år gammel ble formann i Oslo Unge Høyres skoleungdomsgruppe og i 1965, den gang som eneste kvinne, ble valgt til medlem av sentralstyret. Som anerkjennelse for sin innsats ble hun tildelt Unge Høyres hederstegn i gull. Hun beskrives som selve det sosiale limet i sentralstyret, med en utpreget humoristisk sans og en livgivende latter.

Hennes engasjement var langt fra bare partipolitisk. Hun var initiativtaker og stifter av Enslige mødres vennering og en forkjemper for demokrati og menneskerettigheter. Etter Sovjet-innmarsjen i Praha i 1968 tok hun initiativ til den landsomfattende aksjonen «Flagg for Tsjekkoslovakia».

Karin Hafstad var bystyremedlem i Oslo fra 1967 til 1975, de siste fire årene innvalgt i formannskapet. Her engasjerte hun seg sosialpolitisk, som medlem av sosialstyret, av Høyres sosialpolitiske utredningskomité og som formann for boligutvalget. Sentralt var hun formann for Høyrekvinnens Landsforbund og medlem av Høyres arbeidsutvalg og sentralstyre fra 1975 til 1979.

Etter å ha trådt ut av Stortinget var Karin Hafstad medlem av Televerkrådet og styret for Norsk Film. I mer enn 20 år var hun informasjonskonsulent og senere førstekonsulent i Vegdirektoratet. Hun sluttet aldri å engasjere seg for sine tidligere kolleger, bl.a. som styremedlem i Foreningen av tidligere stortingsrepresentanter og i en årrekke leder av Vegdirektoratets pensjonistforening.

Men familien var alltid det som sto Karin Hafstad nærmest, som mor, stemor og etter hvert bestemor, alltid opptatt av at barn og barnebarn hadde det bra.

Vi lyser fred over Karin Hafstads minne.

Representantene påhørte stående presidentens minnetale.

Presidenten: Representantene Per Olaf Lundteigen, Eirik Sivertsen og Åsunn Lyngedal, som har vært permittert, har igjen tatt sete.

Fra første vararepresentant for Finnmark, Steinar Karlstrøm, foreligger søknad om fritak fra å møte i Stortinget under representanten Ingalill Olsens permisjon fra og med 25. til og med 29. november, av velferdsgrunner.

Etter forslag fra presidenten ble enstemmig besluttet:

1. Søknaden behandles straks og innvilges.

2. Andre vararepresentant for Finnmark, Ragnhild H. Kaski, innkalles for å møte i permisjonstiden i dagene 26. til 28. november.

Presidenten: Fra representanten Bjørnar Moxnes foreligger søknad om sykepermisjon 21. november, og fra representanten Gisle Meininger Saudland foreligger søknad om velferdspolis i tiden fra og med 26. november til og med 5. desember.

Etter forslag fra presidenten ble enstemmig besluttet:

1. Søknadene behandles straks og innvilges.
2. Følgende vararepresentanter innkalles for å møte i permisjonstiden:
For Oslo: Seher Aydar
For Vest-Agder: Theodor Helland

Presidenten: Seher Aydar er til stede og vil ta sete. Representanten Torgeir Knag Fylkesnes vil fremsette et representantforslag.

Torgeir Knag Fylkesnes (SV) [10:05:33]: På vegne av representanten Per-Willy Amundsen og meg selv har eg gleden av å sette fram eit representantforslag om å sette i gang arbeidet med å realisere Nord-Noregbanen.

Presidenten: Representantforslaget vil bli behandlet på reglementsmessig måte

Sak nr. 1 [10:06:02]

Innstilling fra Stortingets presidentskap om Representantforslag fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes om prøveordning som gir folk mulighet til å fremme borgerforslag for behandling i Stortinget (Innst. 43 S (2019–2020), jf. Dokument 8:171 S (2018–2019))

Presidenten: Presidenten vil ordne debatten slik: Den fordelte taletid begrenses til 3 minutter til hver partigruppe og 3 minutter til medlemmer av regjeringen.

Videre vil det ikke bli gitt anledning til replikker, og de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

Andre visepresident Morten Wold [10:07:03]: Presidentskapet legger med dette frem sin innstilling hvor det tilrås at forslaget – fremsatt av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes i Dokument 8:171 S for 2018–2019 – ikke vedtas. Representantforslaget går ut på at det vedtas en prøveordning for borgerforslag der personer som har stemmerett i stortingsvalg, kan fremme forslag til behandling i Stortinget. Forslagsstilleren viser bl.a. til at ordninger for behandling av innbyggernes forslag i Norge er innført på kommunalt nivå og på fylkesnivå. Det pekes videre på at det i Danmark ble innført en prø-

veordning med borgerforslag til Folketinget med varighet ut januar 2020, og at det allerede er besluttet at ordningen skal forlenges.

Jeg vil på vegne av et samlet presidentskap bemerke at det følger av Grunnloven § 76 at det kun er regjeringen gjennom Kongen i statsråd og stortingsrepresentantene som har rett til å fremme lovforslag for Stortinget. Dette er i praksis lagt til grunn også for forslag til andre typer stortingsvedtak, selv om det i enkelte tilfeller forekommer at henvendelser til presidentskapet, f.eks. rapporter avgitt til presidentskapet og eksterne henvendelser til Stortinget eller presidentskapet, blir referert og tatt til behandling etter Stortingets forretningsordens § 39 direkte, uten at forslaget først har blitt fremsatt for Stortinget.

Presidentskapet mener det fremsatte forslaget kan reise prinsipielle spørsmål i relasjon til forslagsretten slik den er nedfelt i Grunnloven. Gitt at formkrav og øvrige fastsatte kriterier er oppfylt, innebærer den foreslåtte prøveordningen at den eller de som står bak borgerforslag, i realiteten får krav på at fremsatte forslag skal behandles av Stortinget, selv om dette eventuelt skjer ved at en eller flere stortingsrepresentanter fremsetter borgerforslag for Stortinget på borgernes vegne.

En prøveordning som den foreslåtte, vil også – i tillegg til de prinsipielle sidene jeg nettopp nevnte – kreve at det settes av betydelige ressurser til etablering og vedlikehold av digitale løsninger og til praktisk tilrettelegging for øvrig av Stortingets administrasjon.

Et samlet presidentskap har merket seg at det parallelt med det foreliggende representantforslaget er fremsatt et grunnlovsforslag som omhandler retten til å fremsette borgerforslag. Presidentskapet viser i den forbindelse til at dette grunnlovsforslaget kan gi grunnlag for en bredere offentlig debatt og dypere vurdering av om en slik ordning bør og skal innføres. I tillegg kommer at den folkelige deltakelsen i demokratiet i dag allerede er godt ivarettatt. Enhver har full mulighet til å henvende seg til ett eller flere medlemmer av Stortinget for å ta opp saker. Presidentskapet mener derfor at Stortinget bør vente med å ta stilling til om det skal innføres en ordning med borgerforslag inntil det fremsatte grunnlovsforslaget blir behandlet.

Jeg viser ellers til merknadene i innstillingen og anbefaler med dette presidentskapets enstemmige tilråding.

Petter Eide (SV) [10:10:13]: God morgen! La meg klargjøre SVs posisjon først. Vi er tilhengere av dette forslaget fra Rødt. Vi synes det er et bra forslag, det er et viktig forslag, og det er også et visjonært forslag.

Jeg mener at vi skal gå inn for dette av mer prinsipielle grunner. Jeg mener at det er Stortingets og stor-

tingsrepresentantenes forpliktelse å drøfte hvordan vi kan videreutvikle vårt demokrati. Det er ikke slik at demokratiet i går, i dag og i morgen skal være det samme. Vi skal hele tiden lete etter nye måter å utvikle demokratiet vårt på. Det foregår stadig historiske endringer – det kommer nye tekniske løsninger osv. – som gjør at et levende folkestyre må være dynamisk og må forandre seg i takt med tiden.

Vi vil også vise til at det nå nylig har kommet meningsmålinger som viser at folk har manglende tillit til politikerne. Det kan være mange grunner til det, men vi skal ikke se bort fra at en av grunnene er at veldig mange opplever stor avstand mellom det de er opptatt av, og muligheten til å få dette fremmet i en politisk sammenheng.

Vi må også se dette i et litt større, kanskje internasjonalt, perspektiv. Fra 1990-tallet, etter Murens fall og kommunismens tilbaketog, opplevde vi en voldsom framgang i demokratiet rundt omkring i verden, og det har vært en positiv utvikling i 20 år. Så har vi de siste årene sett noe tilbakegang. Flere demokratier, også i Europa, er utfordret på mange områder, og vi kan vise til store land som Brasil, Filippinene og til dels også USA, hvor demokratiske løsninger er utfordret. Da må vi spørre oss: Har vi i lille, velfungerende Norge også en forpliktelse internasjonalt til å vise oss fram og videreutvikle vårt demokrati i takt med tiden og i takt med historien? Det mener jeg er helt avgjørende.

Vi kommer altså til å støtte dette forslaget, men jeg synes kanskje at Rødt har vært noe for detaljert i utformingen av det. Jeg tror det har vært en liten taktisk bommert, for Rødt har invitert presidentskapet i sin debatt til å se på de tekniske, implementerende løsningene i forslaget, og de kan dermed lett avvise det. Presidentskapets merknader og innstilling er blottet for visjoner. Det er kun formalistisk, og det er et motargument mot de konkrete løsningene som Rødt fremmer. SV kommer likevel til å støtte forslaget, selv om jeg innerst inne hadde håpet at Rødt ikke hadde vært så detaljert i utformingen, for da tror jeg forslaget hadde stått sterkere.

Seher Aydar (R) [10:13:12]: I år markerer vi hundre år med stemmerett for alle. Rødt fikk med seg et samlet storting på denne markeringen. Hit har vi kommet gjennom kamp for et samfunn med like og sterke rettigheter for alle og ikke bare for den økonomiske og politiske eliten. I dag står ikke kampen om hvorvidt vi skal ha stemmerett eller ikke, men om å sikre stemmeretten og demokratiets innhold og verdi.

Presidentskapets syn er at «den folkelige deltakelsen i demokratiet i dag er godt ivaretatt.» Men som det ble nevnt, i går kom innbyggerundersøkelsen 2019, som viser at stadig flere innbyggere sier de forsøker å påvirke

politikkerne og Stortingets avgjørelser, men inntrykket av at stortingspolitikkerne lytter til innbyggernes synspunkter og tilliten til at stortingspolitikkerne arbeider for innbyggernes beste, stuper.

Selv om valgdeltakelsen fortsatt er høy, er tilliten til demokratiet fallende. Vi vil bruke stemmerettsjubileet til å snu dette. Vi vil gi innbyggerne mulighet til å fremme forslag som Stortinget må ta stilling til – borgerforslag.

Presidentskapet viser til at det reises spørsmål om forslagsretten i Grunnloven, og at enprøveordning vil kreve ressurser. Men verken Grunnloven eller Stortingets forretningsorden er direkte til hinder for at andre enn Stortinget eller regjeringen kan sende forslag som Stortinget kan vedta å ta opp til behandling. Forslaget overlater også til presidentskapet å legge opp en prøveordning med praktisk forsvarlig framgangsmåte.

I Norge har vi innbyggerforslag på kommunalt nivå og fylkesnivå. I Danmark har de hatt enordning med borgerforslag i Folketinget siden 2018. Hvis vi skal se litt på erfaringene, er erfaringene fra Danmark positive. Det folkelige engasjementet er stort uten at det overbelaster eller tilsidesetter parlamentet.

Presidentskapet viser videre til at Rødts grunnlovsforslag om borgerforslag, som kommer til behandling etter stortingsvalget i 2021, kan gi bredere offentlig debatt og vurdering av en slik ordning. Det håper vi også.

Ved å vedta en prøveordning med borgerforslag kunne prosessen kommet i gang allerede nå og utgjort en verdig avslutning på stemmerettsjubileet, men med mindre de etablerte partiene kommer på bedre tanker, får vi konstatere at vi ser fram til neste runde. Rødt tar kampen for å utvide demokratiet med seg til neste stortingsperiode.

Jeg tar med dette opp Rødts forslag.

Presidenten: Representanten Seher Aydar har tatt opp det forslaget hun refererte til.

Sak nr. 2 [10:16:10]

Innstilling fra finanskomiteen om Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 21/2019 av 8. februar 2019 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2015/751 om formidlingsgebyrer for kortbaserte betalingstransaksjoner (Innst. 34 S (2019–2020), jf. Prop. 112 S (2018–2019))

Elin Rodum Agdestein (H) [10:16:46] (ordfører for saken): Først en takk til komiteen for samarbeidet i denne saken, som omhandler samtykke til å innlemme en EU-forordning om formidlingsgebyrer for kortbaserte betalingstransaksjoner i EØS-avtalen. Det er en

samlet komité som gir sin tilrådning om at Stortinget godkjenner innlemmelse av forordningen.

Jeg vil gi en kort redegjørelse for hovedpunktene i saken.

Beslutningen om innlemmelse av forordningen ble tatt i EØS-komiteen i februar i år, da med det vanlige forbeholdet om Stortingets tilslutning. Stortingets samtykke til rettsakten er nødvendig, i medhold av Grunnloven § 26 andre ledd.

Forordningen omhandler en regulering av formidlingsgebyrer, der det innføres en maksimumsgrense for slike gebyrer når det gjelder bruk av både debet- og kredittkort. Det enkelte land vil likevel stå fritt til å fastsette lavere gebyrer enn maksimumsgrensen og på gitte vilkår la tilbydere av den typen betalingstjenester kreve et fast beløp per transaksjon. Men det er verd å merke seg at tilleggsgebyrer ved bruk av betalingskort ikke lenger blir tillatt, som f.eks. gebyr ved kjøp av flyreiser, som de fleste nå foretar på nett.

Videre gis det regler om handelspraksis, bl.a. regler om opplysningsplikt om gebyrer for ulike betalingskort og varemerker. Norge fastsatte allerede i 2016 nasjonale regler gjennom en forskrift om formidlingsgebyrer, som i hovedsak samsvarer med EU-forordninger. Men det stilles nå i tillegg et krav om utenomrettslig tvisteløsningsorgan i medlemsstatene.

Når det gjelder regler for et slikt tvisteløsningsorgan, behandler vi det nærmere i en sak senere i dag, Innst. 35 L for 2019–2020, jf. Prop. 128 L for 2018–2019, om diverse endringer i finansforetaksloven mv., der Finansklagenemnda foreslås som et hensiktsmessig organ i så måte, eventuelt gjennom et utvidet mandat.

Hovedformålet med forordningen er å sikre kostnadseffektivitet, gi lavere kostnader for kundene ved bruk av betalingskort samt å gi gode konkurransevilkår og økt innovasjon på området. Det maksimale gebyrnivået for bruk av betalingskort blir med dette likt i EØS-området, på samme måte som regelsettet for konkurransevilkår og regulatorisk rammeverk også blir likt innenfor EØS.

Sigbjørn Gjelsvik (Sp) [10:19:36]: Som saksordføreren viste til, er regler i Norge som i stor grad samsvarer med denne forordningen, allerede innført gjennom forskrift for over tre år siden. Det som dermed bør være et stort spørsmål for Stortinget å stille seg, er hvorfor det er viktig å innta disse reglene i EØS-avtalen. Hva er det en oppnår ekstra ved å ta det inn i EØS-avtalen og binde oss gjennom EØS på det? Det kan ikke være slik at vi i Stortinget bare vedtar nye regler på autopilot – det må jo ha en begrunnelse. Eller er begrunnelsen at bare det kommer fra EU, er det greit? Eller om det ikke er greit, skal vi uansett godta det fordi det kommer fra EU?

Det jeg savner i veldig mange saker, inklusiv denne saken, er en nærmere begrunnelse for hvorfor en velger å innføre regelverket gjennom EØS-avtalen, og hva slags konsekvenser det vil ha både for forbrukere, for betalingsmottakere og for betalingstjenestetilbydere. Når saksordføreren her viser til at det på noen områder er en forskjell mellom den eksisterende forskrift og det som ligger i forordningen knyttet til utenomrettslig tvisteløsningsorgan, hadde jeg også forventet at det hadde vært en nærmere drøfting i saken, men også fra saksordførers side av hvorfor det er fornuftig å innføre dette, og hva slags konsekvenser, hva slags nye administrative byrder, som eksempelvis vil kunne komme som følge av det. Jeg registrerer at saksordføreren viser til en senere sak, og at en kan utvide mandatet til Finansklagenemnda, men hele tiden når vi behandler saker i Stortinget, må vi ha en konkret vurdering i den enkelte sak av hensiktsmessigheten, av konsekvenser for norske interesser, konsekvenser av nye byrder som en kan pålegge ulike aktører i det norske samfunnet.

Men ut fra en helhetlig vurdering velger vi i Senterpartiet i denne saken å støtte tilrådingen og tilslutte oss den.

Svein Roald Hansen (A) [10:22:29]: Jeg har en mistanke om at representanten Gjelsvik egentlig vet hvorfor vi implementerer dette i EØS-avtalen, men han ønsker en ytterligere begrunnelse. Nå er det gitt en begrunnelse, som også er referert i innstillingen, og jeg kan sitere det:

«Innlemmelse i EØS-avtalen og gjennomføring av forordningen er nødvendig for å sikre like konkurransevilkår og likhet i det regulatoriske rammeverket, ved at det blir ett sett regler i hele EØS. Innlemmelse av forordningen i EØS-avtalen vil også legge til rette for at homogeniteten i EØS-regelverket videreføres i tråd med EØS-avtalens formål.»

Det er altså ikke tilstrekkelig at forskriften fastsatt av Finansdepartementet stort sett er i tråd med forordningen. Forordningen er en del av det ganske omfattende regelverket EU-landene har fått på plass for å sikre en sterkere kontroll med finansnæringen etter finanskrisen for en tid tilbake. Det tror jeg vi alle bør være glade for.

Det samme spørsmålet reiser Senterpartiet og Rødt også i neste sak, innlemmelse i EØS-avtalen av forordningen om referanseverdier. Partiene kan ikke se at det «hverken er nødvendig eller akseptabelt at det igjen avstås suverenitet til (...) EUs finanstilsyn»,

sies det i merknadene. Nå er det formelt sett ESA det avstås suverenitet til, men det høres vel mer skremmende ut med EU.

Et flertall i denne salen har vedtatt at også norsk finansnæring skal kunne delta i det indre marked. Da er det nødvendig at vi tar dette regelverket inn i EØS-avtalen. Det er faktisk i norsk interesse at vår finansnæring kan operere i det indre marked innenfor det samme regelverk som andre lands finansnæringer.

Nå tar vel verken Senterpartiet eller Rødts representanter mine ord for god fisk i så måte, så la meg sitere fra en rapport som Nei til EU har fått Menon til å lage, og som analyserer forskjellene mellom EØS-avtalen og en tradisjonell handelsavtale. Om finansnæringen skriver Menon:

«Denne næringen er svært sårbar for å tre ut av EØS-avtalen ettersom vilkår for å betjene det europeiske markedet er tungt regulert gjennom EØS-avtalen. Næringen står overfor en rekke gjensidige godkjenningsordninger som ikke en bilateral avtale av CETA-typen» – altså avtalen mellom Canada og EU – «kan fullt ut besvare. Det er også litt usikkert om man kan fullt ut kompensere med unilateral tilpasning til alle disse direktivene og forordningene.»

Dessuten er EØS-avtalen avhengig av at de tre EFTA-landene er enige om innlemmelse av nytt regelverk. På dette området er ikke minst Liechtenstein avhengig av at finansnæringen er innenfor regelverket i det indre marked. Jeg synes ikke det er uvesentlig at vi også tar hensyn til det.

Nå er jo Senterpartiet enig i

«at det kan være gode grunner til at det norske regelverket om formidlingsgebyr for kortbaserte transaksjoner tilpasses regelverket hos andre land»,

som Gjelsvik også understreket. Da framstår uviljen til å ta forordningen inn i EØS-avtalen mer som en slags demonstrasjon.

Sigbjørn Gjelsvik (Sp) [10:26:04]: Nå velger representanten Hansen som del av denne saken å invitere til en større debatt om Norges tilslutning til EU på finansområdet og tilslutning til EUs finanstilsyn. Det kan vi gjerne ta en større debatt om, og vi kommer senere også tilbake i en annen sak som berører det i større grad. Men til den overordnede målsettingen om å ta større grep og styring over finansnæringen for å hindre nye bankkriser: Det er viktig at vi bygger på den tradisjonen som vi har hatt i Norge med å ha et solid finanstilsyn, som er selvstendig og kan ivareta hensynene ut fra norske forhold. Da er det svært uklokt å legge det norske finanstilsynet i EUs hender på viktige områder.

Til den konkrete saken som vi behandler her: Jeg synes at representanten Hansen overspiller til de grader konsekvensene av eventuelt å skulle gå imot det som ligger på bordet her. Her har en norsk forskrift som per i dag har nærmest identiske regler med det som ligger i

forskriften som følger av EU-forordningen. At det for den norske finansnæringen vil være noe problem å samarbeide med andre land og finne hensiktsmessige løsninger dersom en ikke vedtar forordningen i denne salen i dag, er svært vanskelig å se. Den konkrete forskjellen som ligger i forordningen, sammenlignet med forskriften som allerede er implementert i norsk lov – så langt jeg kan se, og som er pekt på fra saksordførers side – er spørsmålet om å etablere et utenomrettslig tvisteløsningsorgan.

Senterpartiet er med på å implementere forordningen, men vi mener det ville ha styrket behandlingen i Stortinget om en hadde gitt en tydeligere begrunnelse for hvorfor det er fornuftig og viktig å innføre det nye kravet om et utenomrettslig tvisteløsningsorgan når vi på egen nasjonal basis ikke har vurdert det som nødvendig tidligere. Hvorfor skal vi da gjøre det nå?

Det må kunne gå an å stille viktige spørsmål og kontrollspørsmål ved behandling av slike saker. Men som sagt vil Senterpartiet stemme for forslaget til vedtak som er lagt fram.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 2.

Etter ønske fra finanskomiteen vil sakene nr. 3 og 4 behandles under ett.

Sak nr. 3 [10:28:48]

Innstilling fra finanskomiteen om Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2016/1011 om referanseverdier (Innst. 36 S (2019–2020), jf. Prop. 127 LS (2018–2019))

Sak nr. 4 [10:29:04]

Innstilling fra finanskomiteen om Endringer i referanserenteloven mv. (gjennomføring av referanseverdiforordningen) (Innst. 37 L (2019–2020), jf. Prop. 127 LS (2018–2019))

Presidenten: Etter ønske fra finanskomiteen vil presidenten ordne debatten slik: 3 minutter til hver parti-gruppe og 3 minutter til medlemmer av regjeringen.

Videre vil det – innenfor den fordelte taletid – bli gitt anledning til replikker med svar etter innlegg fra medlemmer av regjeringen, og de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

Bård Hoksrud (FrP) [10:29:56] (ordfører for sakene nr. 3 og 4): Jeg er fortsatt ganske ny i finanskomiteen, og

akkurat denne teksten, det dette handler om, er vel ikke nødvendigvis en kioskelter for vanlige folk.

Bakgrunnen for referanseverdiforordningen er at det i etterkant av finanskrisen ble avdekket at det faktisk var manipulasjon av referanserentene Libor og Euribor. I tillegg var det kommet anklager om manipulasjon av råvareindekser. Den dokumenterte manipulasjonen av referanserenter har understreket viktigheten av, og sårbarheten ved, fastsettelsen av referanseverdier. Manipulasjon av referanseverdier kan medføre betydelige tap for forbrukere og investorer og kan få konsekvenser for realøkonomien. Det har gjort at det har vært viktig å sette i verk ytterligere tiltak for å hindre at dette skal kunne skje igjen.

I denne saken behandler vi forslag om å gjøre endringer. Endringene vil bidra til at vi gjennomfører EUs referanseverdiforordning i norsk rett ved inkorporasjon, i tillegg til å gi nødvendige tilstøtende regler forutsatt i forordningen. I Norge er det overordnede regler om fastsettelse av referanserenter i referanserenteloven. Loven gir i dag hjemmel for framtidig gjennomføring av reglene for referanserenter i referanseverdiforordningen, men gir ikke hjemmel for gjennomføring av referanseverdiforordningens regler om andre referanseverdier.

Sakene vi nå behandler, legger opp til at forordningen skal gjelde som norsk lov. Selv om forordningen skal gjelde som den er, er det behov for nasjonale bestemmelser for å operasjonalisere enkelte bestemmelser i forordningen. I proposisjonen foreslås endringer i referanserenteloven for å operasjonalisere reglene i forordningen, herunder hvem som skal være tilsynsmyndighet, forordningens krav til tilsynsmyndighetenes tilgjengelige virkemidler og forordningens krav til reaksjonssystemer. Det foreslås at Finanstilsynet skal ha hjemler til å gi pålegg om publisering og rettelse til referanseverdier, gi tvangsmulkt for manglende etterlevelse av pålegg og fatte vedtak om å ilegge personer forbud mot å inneha ledelsesfunksjon i foretak som må ha tillatelse eller godkjenning etter loven. Det foreslås også bestemmelser som gir Finanstilsynet hjemmel til å beslutte at vinning skal inndras, og til å ilegge overtredelsesgebyr ved nærmere angitte overtredelser. Straffebestemmelsen foreslås derimot ikke videreført.

Under komiteens behandling har Senterpartiet og Rødt valgt å fremme egne merknader, og Senterpartiet fremmer et eget forslag, så jeg regner med at de eventuelt vil redegjøre for sitt syn. Men jeg synes – på vegne av Fremskrittspartiet – at det er en bra sak som ligger her. Det handler faktisk om samarbeid over landegrenser for å sikre at både forbrukere og investorer blir ivaretatt på en god måte, og at man ikke kan manipulere disse referanserentene, fordi det betyr mye for vanlige folk og for

verdiene. Så jeg er litt overrasket over Senterpartiets forslag her, men det er tydeligvis en skepsis mot alt som kan ose av noe som har med EU å gjøre.

Elin Rodum Agdestein (H) [10:33:18]: I proposisjonen ber regjeringen Stortinget om samtykke til regler som er viktig for å opprettholde tilliten til referanseverdier som brukes i finansielle kontrakter. Det er bl.a. viktig for å bevare tilliten til viktige norske referanseverdier, som f.eks. Nibor, for at de skal kunne brukes av markedsaktørene i EU. Referanseverdiforordningen som nå innlemmes i EØS-avtalen, gir regler om fastsettelse og bruk av referanseverdier som brukes i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter, eller for å måle resultater i investeringsfond. Dermed vil det stilles en rekke krav til dem som fastsetter referanseverdiene, og til hvordan de skal organisere virksomheten.

De fleste av bestemmelsene i forordningen trådte i kraft 1. januar 2018 i EU. I Norge er det overordnede regler i referanserenteloven om hvordan referanserenten skal fastsettes. Loven gir i dag hjemmel for framtidig gjennomføring av reglene for referanserenten i referanseverdiforordningen, men ikke hjemmel for gjennomføring av referanseverdiforordningens regler om andre referanseverdier, som aksje- og obligasjonsindekser og varereferanseverdier. Derfor er lovendringen vi vedtar i dag, viktig for å operasjonalisere reglene i forordningen. Med lovendringen vil det være Finanstilsynet som skal avgjøre om en administrator av en referanseverdi skal få tillatelse eller godkjenning av registrering. Som saksordføreren sa, skal Finanstilsynet også ha hjemler til å gi pålegg om publisering av rettelser til referanseverdier, eventuelt gi tvangsmulkt for manglende etterlevelse av pålegg og ilegge personer forbud mot å inneha ledelsesfunksjoner i foretak som må ha den typen tillatelser eller godkjenning etter loven.

Som saksordføreren var inne på med tanke på forhistorien, hva vi så i finanskrisen, er korrekt fastsettelse av referanseverdier av stor betydning for partene i en avtale, og selv små avvik kan potensielt ha store økonomiske konsekvenser for både forbrukere og investorer – og i neste omgang for den finansielle stabiliteten. Derfor er det sannn at innlemmingen av denne forordningen styrker tilliten til viktige referanseverdier. Det er viktig for Norge og for norske aktører.

Sigbjørn Gjelsvik (Sp) [10:36:20]: Jeg merket meg at saksordføreren sa at denne saken ikke er noen kioskelter, men det saken i hvert fall kan innebære, er at den velter nye kostnader over på Finanstilsynet og norske domstoler, og at den bidrar til å avgi suverenitet. Jeg synes at saksordføreren – istedenfor å forsøke å polemisere med Senterpartiet, som stiller kritiske spørsmål til betydningen av å innføre nytt EU-regelverk i norsk

lov – bør konsentrere seg om å presentere det som faktisk er konsekvenser av de reglene som innføres. Vi har pågående saker i det norske samfunnet om hvordan Stortinget ikke har vært oppmerksom på konsekvenser av regler som en har godtatt gjennom EØS-avtalen, hva slags forpliktelser det innebærer for Norge, hva slags konsekvenser det har både for borgere, for norsk forvaltning, for norske domstoler og for oss som lovgivere. Da synes jeg kanskje en skal vise litt mer måtehold i sin kritikk og sin polemisering med dem som velger å gå tungt inn i saken og stille noen kritiske spørsmål, og se på hva det faktisk betyr.

Det er uheldig å innføre nytt regelverk uten å ha en grundig vurdering av konsekvensene for norske foretak – uten i større grad å ha gjort grundige vurderinger av om en kunne ha gjort andre tilpasninger i regelverket for i større grad å tilpasse til norske forhold, hvis en da skal innføre reglene. Så er spørsmålet hva slags konsekvenser dette har for økt byråkrati, som en gang i tiden var noe Fremskrittspartiet var opptatt av, men som de etter at de kom i regjering, ikke har vist noen interesse for – tvert imot øker byråkratiet i Norge dag for dag. I innstillingen står det jo at det vil bli økte kostnader for Finanstilsynet, økte kostnader for domstolene, men det er altså ikke konkretisert hva dette vil bety. Hvor store er ekstrabyrdene? Hvor store er ekstrakostnadene? Og hva slags oppgaver som i dag blir utført, vil det eventuelt kunne gå ut over?

Det en burde ha gjort, er å sørge for en vurdering av hva dette betyr for norske interesser, og om det er andre løsninger vi kunne ha valgt med tanke på tilpasning. Derfor har Senterpartiet fremmet et konkret forslag, der vi

«ber regjeringen komme tilbake til Stortinget med et nytt forslag vedrørende EUs referanseverdiforordning der det gjøres grundige vurderinger av Norges interesser i saken og der det foreslås endringer og tilpasninger som kan lette byrdene for norske aktører og ellers gi et regelverk tilpasset norske forhold».

Jeg vil ta opp det forslaget jeg refererte.

Presidenten: Representanten Sigbjørn Gjelsvik har tatt opp det forslaget han refererte.

Bård Hoksrud (FrP) [10:39:46]: Etter reaksjonen fra representanten Gjelsvik skjønner jeg at jeg tydeligvis trakket på noen ømme tær. Jeg synes ikke det var veldig mye polemisering eller den typen ting, men jeg bare registrerer at uansett – også i ting som er viktig for norske forbrukere, for norske investorer og for et norsk næringsliv som er internasjonalt og handler internasjonalt – er representanten kritisk til at man faktisk ser verdien av å ha den typen samarbeid over landegrenser og et re-

gelverk som er godt på plass og ivaretar og sikrer norske interesser på en god måte. At representanten Gjelsvik ikke er så opptatt av det, får være hans problem. Jeg mener det er godt belyst i det som ligger her, men jeg registrerer at Senterpartiet er imot uansett. Fremskrittspartiet kan av og til være kritiske og ha diskusjoner, men noen ganger går det også an å ha et litt videre syn og se at dette faktisk kan være fornuftig noen ganger.

Sigbjørn Gjelsvik (Sp) [10:41:10]: Som lovgivere i landets nasjonalforsamling har vi et ansvar for å ha en grundig vurdering av ulike saker vi behandler, og av konsekvensene for norske aktører – konsekvensene for dem som berøres.

Det står i saken at det bl.a. vil bli økte kostnader for Finanstilsynet, økte kostnader for domstolene og andre konsekvenser, samtidig som en ikke har gitt noen vurderinger i saken av hva det betyr for andre aktører og interesser i det norske samfunnet.

Jeg hører at representanten Hoksrud maler med bred pensel og sier at dette vil virke positivt, og at internasjonalt samarbeid uansett er bra. Senterpartiet har ikke sagt at vi til syvende og sist nødvendigvis er imot et slikt regelverk, men vi ønsker en mer ansvarlig saksbehandling i Stortinget, der en bedre belyser konsekvensene av et regelverk og også ser nærmere på om det, når en skal implementere et regelverk, finnes andre måter å tilpasse det til norske forhold på – sørge for at en kan redusere byrdene både økonomisk og på annet vis.

Dette er altså en sak som innebærer å avgi suverenitet fra norske folkevalgte, fra det norske demokratiet, til EU. Så kan en til syvende og sist diskutere hva en er for og imot, men det å ha en ordentlig saksbehandling mener jeg er Stortinget verdig. Jeg vil derfor igjen oppfordre Stortinget til å stemme for Senterpartiets forslag.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sakene nr. 3 og 4.

Sak nr. 5 [10:42:47]

Innstilling fra finanskomiteen om Endringer i finansforetaksloven mv. (diverse endringer) (Innst. 35 L (2019–2020), jf. Prop. 128 L (2018–2019))

Presidenten: Etter ønske fra komiteen vil presidenten ordne debatten slik: Den fordelte taletid begrenses til 3 minutter til hver partigruppe og 3 minutter til medlemmer av regjeringen.

Videre vil det – innenfor den fordelte taletid – bli gitt anledning til replikker med svar etter innlegg fra medlemmer av regjeringen, og de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

Aleksander Stokkebo (H) [10:43:26] (ordfører for saken): Saken gjelder justeringer og endringer i en rekke bestemmelser og lover på finansmarkedsområdet, som et bredt flertall i komiteen slutter seg til. For det første endrer vi finansforetaksloven og inkassoloven, vi gir hjemmel for utlevering av folkeregisteropplysninger om foreldreansvar og kontaktopplysninger for dødsbo direkte til finans- og inkassoforetakene. Det forenkler og effektiviserer informasjonsinnhenting for foretakene, domstolene og arvingene.

Videre endrer vi finansavtaleloven § 45, slik at Norges Bank og Bankenes sikringsfond i en eventuell bankkrise har de nødvendige og tilstrekkelige hjemlene og de rettslige avklaringene for å kunne tilføre kreditt og gi andre støttende tiltak. I forbindelse med EUs kapitalkrav blir det også gjort mindre endringer i lov og forskrift, og komiteen har i behandlingen understreket viktigheten av solide banker med strenge krav til ansvarlig kapital.

Det går godt i norsk økonomi, men vi må sikre at det norske banksystemet er godt forberedt og rustet også for uværsdager. Videre gjennomfører vi EU-direktivet som vil gi en informasjonsplikt for både aktive og fratrådte medlemmer av offentlige og private tjenstepensjonsordninger og gi dem en rett på informasjon etter egen forespørsel. Disse endringene vil bidra til bedre arbeidstakermobilitet.

Regjeringen foreslår også å utvide Finansklagenemndas kompetanse til å gjelde utenomrettslige tvister mellom betalingsmottakere og betalingstjenestetilbydere. Komiteen har sluttet seg til dette og anser det som en hensiktsmessig og praktisk løsning.

De foreslåtte endringene vil i sum bidra til forenkling og effektivisering, samtidig som vi ivaretar våre internasjonale forpliktelser og sikrer et mer robust banksystem.

Sigbjørn Gjelsvik (Sp) [10:46:01]: Jeg takker saksordføreren for presentasjonen av saken.

Også her står vi overfor en situasjon der det hadde vært fornuftig i større grad å gå gjennom hva de ulike regelverkene betyr for norske interesser, og å gjøre en vurdering rundt det på ulike områder. Jeg vil spesielt nevne at en av de tingene jeg savnet fra saksordførerens side, var innspill som er kommet fra høringsinstanser, fra både LO og NHO, på litt ulike områder. De er også kommentert av et mindretall i komiteen – for øvrig et mindretall som ikke bare består av EU-motstandere, hvis noen i salen skulle forsøke å gjøre et poeng av det. LO og NHO har viktige poenger, mener jeg, som jeg synes flertallet burde ha reflektert rundt og respondert på i salen. Eksempelvis har LO spilt inn at

«alle arbeidstakere, uavhengig av om de flytter til et

annet EØS-land eller forblir i Norge, ved fratreden må få med seg all tjenstepensjonsopptjening, dvs. både egne innskudd og det arbeidsgiver har betalt inn».

Vi deler det synet som LO har på pensjon, at det ikke må bli et redskap for sosial dumping, og presiserer at dårligere regulering på dette området ikke må gi utenlandsk arbeidskraft et konkurransefortrinn på det norske arbeidsmarkedet.

Videre viser vi også til det som NHO har pekt på, konkret at

«de fleste bedrifter i Norge er små og mellomstore, og ikke vil ha kompetanse eller være egnet til å følge opp henvendelser om vilkårene for opptjening av rett til pensjon».

Vi mener at en må legge til grunn at det i praksis vil være pensjonsleverandørene som vil forvalte informasjonsplikten, og at små og mellomstore bedrifter vil oppfylle plikten gjennom å legge til rette for at pensjonsleverandørene kan formidle slik informasjon. Vi deler NHOs oppfatning av at lovteksten her burde ha vært tydeligere.

Så jeg ville ha satt pris på om de synspunktene som er tatt opp fra mindretallet i komiteen på de områdene, også ble kommentert enten fra saksordførerens eller statsrådets side. For øvrig har vi ikke ytterligere merknader.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 5.

Dermed er dagens kart ferdig debattert. Stortinget tar nå pause, og i samsvar med den annonserte dagsordenen vil det bli votering kl. 14.

Stortinget tok pause i forhandlingene kl. 10.50.

Stortinget gjenopptok forhandlingene kl. 14.

President: Tone Wilhelmsen Trøen

Votering

Presidenten: Stortinget skal nå votere over sakene på dagens kart.

Votering i sak nr. 1, debattert 21. november 2019

Innstilling fra Stortingets presidentskap om Representantforslag fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes om prøveordning som gir folk mulighet til å fremme borgerforslag for behandling i Stortinget (Innst. 43 S (2019–2020), jf. Dokument 8:171 S (2018–2019))

Presidenten: Under debatten har Seher Aydar satt frem et forslag på vegne av Rødt. Forslaget lyder:

«Stortinget ber presidentskapet om å legge fram et forslag til en prøveordning for borgerforslag, der personer som har stemmerett i stortingsvalg, kan fremme forslag som behandles på Stortinget. Stortinget fastsetter videre:

- elektronisk basert fremgangsmåte for innlevering av forslag og tilkjenneivelse av støtte til forslaget,
- krav om at et gitt antall navngitte personer registrerer seg som forslagsstillere før forslaget offentliggjøres og gjøres tilgjengelig, slik at velgerne kan tilslutte seg forslaget, og prosedyrene for dette,
- krav om at minst en prosent av borgerne med stemmerett i stortingsvalg må tilkjenne sin støtte til et forslag for at dette skal behandles av Stortinget,
- formkrav for forslaget,
- kriterier og prosedyrer for avvisning av borgerforslag som faller utenfor ordningens intensjoner, eller som på grunn av deres innhold er uegnet til offentliggjøring gjennom ordningen,
- tidsfrister ved bruk av ordningen,
- alternative fremgangsmåter for personer som ikke kan benytte den elektroniske løsningen.»

Det voterer alternativt mellom dette forslaget og presidentskapets innstilling.

Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne har varslet støtte til forslaget.

Presidentskapet hadde innstilt til Stortinget å gjøre følgende

vedtak:

Dokument 8:171 S (2018–2019) – Representantforslag fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes om en prøveordning som gir folk mulighet til å fremme borgerforslag for behandling i Stortinget – vedtas ikke.

Voteringsstavlene viste at ved alternativ voting mellom presidentskapets innstilling og forslaget fra Rødt ble det avgitt 91 stemmer for innstillingen og 11 stemmer for forslaget.

(Voteringsutskrift kl. 14.01.55)

Guri Melby (V) (fra salen): Jeg stemte feil!

Kari Henriksen (A) (fra salen): Jeg stemte også feil!

Presidenten: Det er flere som har stemt feil. Da tar vi voteringen en gang til.

Voting:

Ved alternativ voting mellom presidentskapets innstilling og forslaget fra Rødt ble innstillingen bifalt med 93 mot 9 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 14.02.32)

Voting i sak nr. 2, debattert 21. november 2019

Innstilling fra finanskomiteen om Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 21/2019 av 8. februar 2019 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2015/751 om formidlingsgebyrer for kortbaserte betalingstransaksjoner (Innst. 34 S (2019–2020), jf. Prop. 112 S (2018–2019))

Komiteen hadde innstilt til Stortinget å gjøre følgende

vedtak:

Stortinget samtykker til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 21/2019 av 8. februar 2019 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2015/751 om formidlingsgebyrer for kortbaserte betalingstransaksjoner.

Voting:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt

Voting i sak nr. 3, debattert 21. november 2019

Innstilling fra finanskomiteen om Samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2016/1011 om referanseverdier (Innst. 36 S (2019–2020), jf. Prop. 127 LS (2018–2019))

Presidenten: Under debatten har Sigbjørn Gjelsvik satt frem et forslag på vegne av Senterpartiet. Forslaget lyder:

«Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget med et nytt forslag vedrørende EUs referanseverdiforordning der det gjøres grundige vurderinger av Norges interesser i saken og der det foreslås endringer og tilpasninger som kan lette byrdene for norske aktører og ellers gi et regelverk tilpasset norske forhold.»

Voting:

Forslaget fra Senterpartiet ble med 91 mot 12 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 14.03.46)

Komiteen hadde innstilt til Stortinget å gjøre følgende

vedtak:

Stortinget samtykker til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2016/1011 om referanseverdier.

Presidenten: Senterpartiet og Rødt har varslet at de vil stemme imot.

Votering:

Komiteens innstilling ble bifalt med 89 mot 12 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 14.04.09)

Votering i sak nr. 4, debattert 21. november 2019

Innstilling fra finanskomiteen om Endringer i referanserenteloven mv. (gjennomføring av referanseverdiforordningen) (Innst. 37 L (2019–2020), jf. Prop. 127 LS (2018–2019))

Komiteen hadde innstilt til Stortinget å gjøre følgende vedtak til

lov

om endringer i referanserenteloven mv. (gjennomføring av referanseverdiforordningen)

I

I lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel gjøres følgende endringer:

§ 2-4 syvende og åttende ledd skal lyde:

(7) Med derivater menes finansielle instrumenter som nevnt i første ledd nr. 3 og § 2-2 første ledd nr. 4 til 10.

(8) Med varederivater menes finansielle instrumenter som nevnt i første ledd nr. 3 som er knyttet til en vare eller underliggende instrument som nevnt i § 2-2 første ledd nr. 10, eller finansielle instrumenter som nevnt i § 2-2 første ledd nr. 5, 6, 7 og 10.

§ 3-1 første ledd skal lyde:

(1) EØS-avtalen vedlegg IX forordning (EU) nr. 596/2014 (markedsmisbruksforordningen), som endret ved forordning (EU) 2016/1011 om referanseverdier, gjelder som lov med de tilpasninger som følger av vedlegg IX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 19-11 åttende ledd tredje punktum skal lyde:

Dersom dom som nevnt i første punktum avsies etter at vinning er inndratt, og den ansvarlige ikke har midler til

å dekke kravet, skal den inndratte vinningen tilbakeføres til skadelidte i den grad det er nødvendig for å betale det beløpet som er fastsatt i dommen.

II

I lov 4. desember 2015 nr. 95 om fastsettelse av referanserenter gjøres følgende endringer:

Lovens tittel skal lyde:

Lov om fastsettelse av finansielle referanseverdier (referanseverdiloven)

§§ 1 til 13 skal lyde slik:

§ 1 Referanseverdiforordningen

(1) EØS-avtalen vedlegg IX forordning (EU) 2016/1011 (om indekser brukt som referanseverdier i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller for å måle resultatet i investeringsfond (referanseverdiforordningen)) gjelder som lov med de tilpasninger som følger av vedlegg IX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

(2) Departementet kan fastsette utfyllende forskrifter til bestemmelsen her og i forskrift gjøre endringer i, herunder fastsette unntak fra, bestemmelsene gjennomført i første ledd til gjennomføring av Norges forpliktelser etter EØS-avtalen. Departementet kan også av hensyn til å etablere et helhetlig system for referanseverdier fastsette forskrifter som gir nærmere regler om referanseverdier tilknyttet klimagassutslipp og publisering av informasjon om referanseverdiens betydning for bærekraftsmål. Forskriften kan også forlenge tiden administratorer og bidragsyttere kan gis pålegg som nevnt i referanseverdiforordningen artikkel 21 og artikkel 23.

(3) Når det i loven her vises til referanseverdiforordningen, menes forordningen slik den til enhver tid er gjennomført og endret etter første eller annet ledd.

(4) Departementet kan i forskrift gi regler om referanseverdier, administratorer av referanseverdier, fastsettelse av referanseverdier, bidragsyttere til referanseverdier og publisering av referanseverdier dersom dette er nødvendig av hensyn til finansiell stabilitet og sikre og velfungerende markeder.

§ 2 Tillatelse til eller godkjenning av administratorer

Finanstilsynet gir tillatelse til eller godkjenner registrering av administratorer av referanseverdier etter referanseverdiforordningen. Finanstilsynet kan trekke tilbake eller suspendere en tillatelse eller godkjenning etter artikkel 35 i referanseverdiforordningen.

§ 3 Tilsyn mv.

(1) Finanstilsynet er nasjonal tilsynsmyndighet etter referanseverdiforordningen og fører tilsyn med overholdelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne loven.

(2) Bidragsyttere til en referanseverdi omfattet av referanseverdiforordningen kan pålegges opplysningsplikt og retting etter bestemmelsene i finanstillsynsloven for så vidt gjelder deres virksomhet omfattet av loven her.

§ 4 Særskilt opplysningsplikt for bidragsyttere til en vare-referanseverdi

Finanstillsynet kan kreve at bidragsyttere til referanseverdier som nevnt i referanseverdiforordningens artikkel 3 nr. 1 punkt 23 utleverer opplysningene i standardisert format, og kan kreve utlevert transaksjonsrapportering. I tillegg kan Finanstillsynet kreve direkte tilgang til handelssystemene.

§ 5 Opplysningsplikt for enhver ved mistanke om overtredelse

(1) Dersom Finanstillsynet har mistanke om overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne loven, kan enhver pålegges å gi de opplysninger Finanstillsynet krever, herunder stille til muntlig forklaring.

(2) Opplysningsplikten i første ledd gjelder uten hinder av taushetsplikt, med unntak av opplysninger som vedkommende ville vært forhindret fra å gi i en straffesak. Opplysningsplikten gjelder uansett uten hinder av:

- lovbestemt taushetsplikt som ellers påhviler skattemyndigheter og myndigheter som har til oppgave å overvåke offentlig regulering av ervervsvirksomhet,
- taushetsplikt etter folkeregisterloven,
- taushetsplikt etter valutaregisterloven,
- taushetsplikt som nevnt i ekomloven § 2-9 for så vidt gjelder opplysninger om avtalebasert hemmelig telefonnummer eller andre abonnementsopplysninger og elektronisk kommunikasjonsadresse.

(3) Opplysningene kan kreves gitt skriftlig eller muntlig innen en fastsatt frist og kan nedtegnes eller lagres som lydopptak. Den som innkalles til muntlig forklaring, har rett til å la seg bistå av advokat.

(4) Første til tredje ledd gjelder selv om det er besluttet bevissikring etter § 6, og gis tilsvarende anvendelse der Finanstillsynet anmodes av annen stats myndighet som fører tilsyn som nevnt i finanstillsynsloven, om å innhente opplysninger på bakgrunn av mistanke om tilsvarende overtredelse av vedkommende stats lovgivning.

(5) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om innholdet av opplysningsplikten, herunder bestemmelser om unntak fra taushetsplikt, i hvilket format opplysningene skal gis og Finanstillsynets behandling av opplysninger som innhentes.

§ 6 Bevissikring

(1) For å søke etter bevis kan Finanstillsynet når det er rimelig grunn til å anta at bestemmelser i eller fastsatt

i medhold av denne loven er overtrådt, eller det er nødvendig for å oppfylle Norges avtaleforpliktelser overfor annen stat, kreve

- å få adgang til lokaler, eiendommer og andre oppbevaringssteder hvor det kan finnes bevis for overtredelse,
- å få adgang til bolig dersom det er særlig grunn til å anta at bevis oppbevares der,
- å ta med ting, herunder kopi av dokumenter og annen informasjon og teknisk lagret informasjon som kan ha betydning som bevis for nærmere granskning, og å forsegle forretningslokaler, bøker, forretningspapirer eller teknisk lagringsmedium så lenge undersøkelsen varer og dette anses nødvendig.

(2) Begjæring om adgang til bevissikring fremsettes av Finanstillsynet for tingretten på det sted hvor det mest praktisk kan skje. Retten treffer sin avgjørelse ved beslutning før bevissikringen settes i verk. Den begjæringen retter seg mot, skal ikke varsles om begjæringen eller beslutningen. Anke over beslutningen har ikke oppsettende virkning. Straffeprosessloven §§ 117 til 120, § 200, § 201 første ledd, §§ 204, 207, 208, 209 og 213 og kapittel 26 og forvaltningsloven § 15 annet og tredje ledd gjelder så langt de passer.

(3) Finanstillsynet kan kreve bistand av politiet for å iverksette beslutning om bevissikring.

(4) Dersom det ikke er tid til å avvente rettens beslutning, kan Finanstillsynet kreve at politiet avstenger områder der bevisene kan være, inntil rettens beslutning foreligger.

(5) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om bevissikring og behandling av overskuddsinformasjon.

§ 7 Pålegg om retting

Dersom Finanstillsynet har grunn til å anta at noen handler i strid med bestemmelser gitt i eller i medhold av denne loven, eller vedtak fattet med hjemmel i loven, kan Finanstillsynet pålegge vedkommende å rette forholdet.

§ 8 Pålegg om publisering

Finanstillsynet kan gi administrator eller andre som har publisert en referanseverdi, pålegg om å publisere en rettelse til referanseverdien.

§ 9 Tvangsmulkt

Ved pålegg etter §§ 7 og 8 kan Finanstillsynet fastsette en tvangsmulkt som løper for hver dag som går etter utløpet av fristen som er satt for oppfyllelse av pålegget, inntil pålegget er oppfylt.

§ 10 Forbud mot å ha ledelsesfunksjon

(1) Dersom styremedlemmer, andre tillitsvalgte, oppdragstakere eller ansatte i foretak med tillatelse eller godkjenning av registrering etter denne loven har overtrådt eller medvirket til overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av loven her, kan Finanstilsynet fatte vedtak om at vedkommende ikke kan inneha ledelsesfunksjon i administrator som nevnt i § 2 eller bidragsyttere under tilsyn, dersom overtredelsen eller medvirkningen til denne medfører at vedkommende må anses uskikket til å inneha slik ledelsesfunksjon.

(2) Departementet kan fastsette utfyllende forskrifter til bestemmelsen her.

§ 11 Administrativ inndragning

(1) Finanstilsynet kan helt eller delvis inndra vinning som er oppnådd ved overtredelse av bestemmelsene nevnt i referanseverdiforordningen artikkel 42 nr. 1 eller forskrifter gitt til utfylling av disse bestemmelsene.

(2) Inndragningen foretas overfor den som vinningen er tilfalt, også når den som vinningen tilfaller, er en annen enn lovovertræderen.

(3) Når størrelsen på vinningen ikke kan godtgjøres, fastsettes beløpet skjønnsmessig.

(4) Dersom vinningen er tilfalt et selskap som inngår i et konsern, hefter selskapets morselskap og morselskapet i det konsern selskapet er en del av, subsidiært for beløpet.

(5) Beslutning om administrativ inndragning etter paragrafen her anses ikke som enkeltvedtak etter forvaltningsloven. Forvaltningsloven kapittel IV og V kommer til anvendelse.

(6) Det skal gis en frist for vedtakelse av beslutningen om administrativ inndragning på inntil to måneder.

(7) Dersom beslutningen om administrativ inndragning ikke vedtas, kan Finanstilsynet innen tre måneder etter utløpet av vedtaksfristen reise sak mot vedkommende i den rettskrets der vedkommende kan saksøkes. Saken følger tvistelovens bestemmelser. Megling i forliksrådet er ikke nødvendig.

(8) Det skal gjøres fradrag i kravet om administrativ inndragning for beløp som den ansvarlige ved dom blir pålagt å betale tilbake til den skadelidte. Det samme gjelder hvis vedkommende på forhånd har foretatt slik tilbakebetaling og godtgjør at tilbakebetaling har funnet sted. Dersom dom som nevnt i første punktum avvises etter at vinning er inndratt, og den ansvarlige ikke har midler til å dekke kravet, skal den inndratte vinningen tilbakeføres til skadelidte i den grad det er nødvendig for å betale beløpet som er fastsatt i dommen.

(9) Adgangen for Finanstilsynet til å treffe beslutning om administrativ inndragning foreldes ti år etter at overtredelsen er opphørt. Fristen avbrytes ved at Fi-

nanstilsynet gir forhåndsvarsel eller treffer beslutning om administrativ inndragning.

(10) Vedtatt administrativ inndragning er tvangsgrunnlag for utlegg.

(11) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere bestemmelser om administrativ inndragning etter bestemmelsene her.

§ 12 Overtredelsesgebyr

(1) Finanstilsynet kan ilegge overtredelsesgebyr ved overtredelse av bestemmelser som nevnt i referanseverdiforordningen artikkel 42 nr. 1 eller forskrifter gitt til utfylling av disse bestemmelsene. Det samme gjelder ved overtredelse av pålegg om å innrette seg etter bestemmelser som nevnt i første punktum eller ved brudd på plikter som følger av enkeltvedtak gitt med hjemmel i disse bestemmelsene. Overtredelsesgebyr kan også ilegges ved manglende etterlevelse av pålegg om opplysningsplikt gitt i medhold av §§ 4 eller 5 eller finanstilsynsloven, og ved brudd på vilkår i tillatelse eller godkjenning etter § 2.

(2) Fysiske personer kan ilegges overtredelsesgebyr bare for forsettlig eller uaktsomme overtredelser. Forvaltningsloven § 46 første ledd gjelder for foretak.

(3) For juridiske personer kan det fastsettes overtredelsesgebyr på inntil 10 millioner kroner, eller opptil 10 prosent av den samlede årsumsetningen etter siste godkjente årsregnskap. For et morselskap eller et datterselskap av et morselskap som skal utarbeide konsernregnskap etter direktiv 2013/34/EU, skal den relevante samlede omsetningen være den samlede årsumsetningen, eller tilsvarende inntekt etter relevante regnskapsdirektiver, etter siste godkjente konsernregnskap. For overtredelse av referanseverdiforordningens artikkel 11 nr. 1 bokstav d eller artikkel 11 nr. 4 er grensene henholdsvis 2,5 millioner kroner og 2 prosent av samlet årsumsetning.

(4) For fysiske personer kan det fastsettes overtredelsesgebyr på inntil 5 millioner kroner. For overtredelse av referanseverdiforordningens artikkel 11 nr. 1 bokstav d eller artikkel 11 nr. 4 er grensen 1 million kroner.

(5) Overtredelsesgebyret kan fastsettes til tre ganger oppnådd fortjeneste eller unngått tap som følge av overtredelsen, selv om dette gir høyere gebyr enn utmålingen etter tredje og fjerde ledd.

(6) Adgangen til å ilegge overtredelsesgebyr foreldes fem år etter at overtredelsen er opphørt. Fristen avbrytes ved at Finanstilsynet gir forhåndsvarsel eller fatter vedtak om overtredelsesgebyr.

(7) Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om kvalifisert skyldkrav for å ilegge overtredelsesgebyr. Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om renter ved forsinket betaling av overtredelsesgebyr.

§ 13 Momenter ved illeggelse av overtredelsesgebyr

Ved avgjørelsen av om overtredelsesgebyr skal ilegges og ved utmåling av gebyr kan det blant annet tas hensyn til

- a) overtredelsens grovhet og varighet
- b) graden av skyld hos overtrederen
- c) overtrederens finansielle styrke, særlig samlet omsetning eller årsinntekt og eiendeler
- d) oppnådd fortjeneste eller unngått tap
- e) tap påført tredjeperson som følge av overtredelsen
- f) vilje til å samarbeide med myndighetene
- g) tidligere overtredelser

Nåværende § 7 blir ny § 14.

III

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Departementet kan fastsette overgangsregler.

Presidenten: Senterpartiet og Rødt har varslet at de vil stemme imot.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble bifalt med 89 mot 13 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 14.04.40)

Presidenten: Det votes over lovens overskrift og loven i sin helhet.

Senterpartiet og Rødt har varslet at de vil stemme imot.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet ble bifalt med 91 mot 12 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 14.05.02)

Presidenten: Lovvedtaket vil bli ført opp til andre gangs behandling i et senere møte i Stortinget.

V o t e r i n g i s a k n r . 5 , d e b a t t e r t 21 . n o v e m b e r 2019

Innstilling fra finanskomiteen om Endringer i finansforetaksloven mv. (diverse endringer) (Innst. 35 L (2019–2020), jf. Prop. 128 L (2018–2019))

Komiteen hadde innstilt til Stortinget å gjøre følgende vedtak til

I o v

om endringer i finansforetaksloven mv. (diverse endringer)

I

I lov 13. mai 1988 nr. 26 om inkassovirksomhet og annen inndrivning av forfalte pengekrav gjøres følgende endringer:

§ 28 overskriften skal lyde:

§ 28 *Taushetsplikt. Utlevering av opplysninger fra Folkeregisteret*

§ 28 nytt fjerde ledd skal lyde:

En inkassator kan begjære kontaktopplysninger for dødsbo utlevert fra Folkeregisteret. Folkeregistermyndigheten kan, uten hinder av taushetsplikt, utlevere opplysningen når det er nødvendig for utførelsen av inkassooppdrag etter denne loven.

II

I lov 16. juni 1989 nr. 69 om forsikringsavtaler gjøres følgende endringer:

§ 11-3 overskriften skal lyde:

§ 11-3 *informasjon til forsikringstaker*

§ 11-3 nytt tredje ledd skal lyde:

Selskapet skal på anmodning fra tidligere medlemmer av kollektive pensjonsordninger og andre sikrede etter slike ordninger gi informasjon om verdien av opptjente pensjonsrettigheter og vilkårene for forvaltning og regulering av pensjonsrettighetene.

§ 19-3 nytt annet ledd skal lyde:

Selskapet og forsikringstakeren skal på anmodning fra medlemmer gi informasjon om vilkårene for opptjening av rett til pensjon, hvilken betydning det har for pensjonsrettighetene å avslutte arbeidsforholdet, verdien av de opptjente pensjonsrettigheter og vilkårene for forvaltning og regulering av opptjente pensjonsrettigheter.

III

I lov 9. mai 1997 nr. 26 om Statens investeringsfond for næringsvirksomhet i utviklingsland (Nordfundloven) skal § 7 tredje ledd lyde:

Lov 10. april 2015 nr. 17 om finansforetak og finanskonsern gjelder ikke for fondet.

IV

I lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst skal § 7 tredje ledd annet punktum lyde:

Selskaper og sammenslutninger som er omfattet av finansforetaksloven § 1-3, og som har rett til å drive finansieringsvirksomhet i Norge, kan i medhold av slike forskrifter bli tildelt midlertidig ervervstillatelse ved tvangssalg og konkurs uten hensyn til § 5.

V

I lov 17. desember 1999 nr. 95 om betalingssystemer m.v. skal § 6-2 bokstav d lyde:

- d) *Dersom det oppstår tvist mellom betalingsmottakere og deres tilbydere av betalingstjenester om bestemmelser i forordning (EU) 2015/751, kan hver av partene kreve å få behandlet denne av kompetent organ som fastsatt i forskrift av departementet. I forskriften kan departementet fastsette nærmere bestemmelser om organets virksomhet, herunder bestemmelser om at utgifter til organets virksomhet skal utliknes på foretakene eller dekkes av partene. Så lenge tvisten er til behandling i organet, kan ingen av partene bringe tvisten inn for domstolene. En sak som er realitetsbehandlet av organet, kan bringes direkte inn for domstolene.*

Nåværende bokstav d blir ny bokstav e.

VI

I lov 24. mars 2000 nr. 16 om foretakspensjon skal § 2-8 nytt tredje ledd lyde:

Foretaket skal på anmodning fra en arbeidstaker gi informasjon om vilkårene for opptjening av rett til pensjon, hvilken betydning det har for pensjonsrettighetene å avslutte arbeidsforholdet, verdien av de opptjente pensjonsrettigheter og vilkårene for forvaltning og regulering av opptjente pensjonsrettigheter.

Nåværende tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

VII

I lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold skal § 2-7 nytt annet ledd lyde:

Foretaket skal på anmodning fra en arbeidstaker gi informasjon om vilkårene for opptjening av rett til pensjon, hvilken betydning det har for pensjonsrettighetene å avslutte arbeidsforholdet, verdien av de opptjente pensjonsrettigheter og vilkårene for forvaltning og regulering av opptjente pensjonsrettigheter.

Nåværende annet og tredje ledd blir nye tredje og fjerde ledd.

VIII

I lov 14. desember 2001 nr. 95 om beskyttelse av supplerende pensjonsrettigheter for arbeidstakere og selvstendig næringsdrivende som flytter innenfor EØS-området gjøres følgende endringer:

§ 2 nr. 1 skal lyde:

1. pensjonsordninger opprettet i livsforsikringsselskap, pensjonskasse, bank eller forvaltningsselskap for verdipapirfond og som omfattes av lov 24. mars 2000 nr. 16 om foretakspensjon, lov 24. november 2000 nr. 81

om innskuddspensjon i arbeidsforhold *eller lov 13. desember 2013 nr. 106 om tjenestepensjon,*

§ 4 første ledd skal lyde:

En person som arbeider i en annen EØS-stat og som omfattes av en supplerende pensjonsordning i Norge, skal fortsatt ha rett til å være medlem med fulle rettigheter i pensjonsordningen dersom vedkommende er omfattet av norsk trygdelovgivning etter EØS-avtalens vedlegg VI nr. 1 (forordning (EF) nr. 883/2004 avdeling II).

§ 8 nytt annet ledd skal lyde:

Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om tilbakebetaling av pensjonsinnskudd.

IX

I lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsvirksomhet gjøres følgende endringer:

§ 4-16 nytt tredje ledd skal lyde:

Pensjonsinnretningen skal på anmodning fra et medlem gi informasjon om vilkårene for opptjening av rett til pensjon, hvilken betydning det har for pensjonsrettighetene å avslutte arbeidsforholdet, verdien av de opptjente pensjonsrettighetene og vilkårene for forvaltning og regulering av oppsatte pensjonsrettigheter.

Nåværende tredje ledd blir nytt fjerde ledd og skal lyde:

Pensjonsinnretningen skal utstede et pensjonsbevis til arbeidstakere som fratrer sin stilling uten rett til straks begynnende pensjon. Pensjonsbeviset skal opplyse hvilke pensjonsrettigheter vedkommende har opptjent (oppsatte rettigheter) på fratredelsestidspunktet. Pensjonsinnretningen skal senere på forespørsel fra innehaveren av pensjonsbeviset gi oppdatert informasjon om de oppsatte rettighetene sammen med informasjon om vilkårene for regulering av oppsatte rettigheter. Ved flytting av pensjonsordningen som omfatter den oppsatte rettighet i medhold av § 6-11, skal pensjonsinnretningen som pensjonsordningen flyttes fra, informere den fratrådte arbeidstakeren.

X

I lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag skal § 5-28 lyde:

§ 5-28 *Krav til produktet*

Departementet gir nærare forskrifter om krav til produktet, og kan i den sammenhengen gi føresegner som vik fra forsikringsvirksomhetsloven og finansforetaksloven.

XI

I lov 19. desember 2003 nr. 130 om Innovasjon Norge skal § 6 annet ledd lyde:

Lov 10. april 2015 nr. 17 om finansforetak og finanskonsern gjelder ikke for selskapet.

XII

I lov 25. november 2011 nr. 44 om verdipapirfond gjøres følgende endringer:

§ 2-13 tredje ledd skal lyde:

(3) *Finansforetaksloven § 16-3 gjelder tilsvarende for forvaltningsselskap.*

§ 6-6 annet ledd nr. 4 skal lyde:

4. 25 prosent av fondets eiendeler der de finansielle instrumentene er obligasjoner med fortrinnsrett etter *finansforetaksloven §§ 11-5 til 11-15* eller tilsvarende utenlandske obligasjoner utstedt av foretak hjemmehørende i en EØS-stat. Dersom fondet plasserer mer enn 5 prosent av sine eiendeler i obligasjoner som nevnt i foregående punktum, utstedt av samme foretak, kan samlet plassering i slike obligasjoner ikke overstige 80 prosent av fondets midler.

XIII

I lov 13. desember 2013 nr. 106 om tjenstepensjon gjøres følgende endringer:

§ 2-8 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) *Foretaket skal på anmodning fra en arbeidstaker gi informasjon om vilkårene for opptjening av rett til pensjon, hvilken betydning det har for pensjonsrettighetene å avslutte arbeidsforholdet, verdien av de opptjente pensjonsrettighetene og vilkårene for forvaltning og regulering av opptjente pensjonsrettigheter.*

Nåværende tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

§ 3-3 annet ledd skal lyde:

(2) Forsikringsvirksomhetsloven *kapittel 6* gjelder ved flytting til pensjonsordningen av pensjonsbeholdning og andre midler knyttet til pensjonsbevis for opptjent pensjon.

§ 5-1 fjerde ledd skal lyde:

(4) Pensjonsordningens midler kan overføres til annen pensjonsinnretning ved flytting av pensjonsordningen etter reglene i forsikringsvirksomhetsloven *kapittel 6*.

§ 5-9 tredje ledd skal lyde:

(3) Premiefondet kan flyttes til annen pensjonsinnretning eller institusjon etter reglene i forsikringsvirksomhetsloven *kapittel 6*.

§ 6-4 første ledd annet punktum skal lyde:

Midlene knyttet til et pensjonsbevis kan overføres til annen pensjonsinnretning som nevnt i § 1-1 annet ledd, etter reglene i forsikringsvirksomhetsloven *kapittel 6*.

XIV

I lov 10. april 2015 nr. 17 om finansforetak og finanskonsern gjøres følgende endringer:

§ 3-4 femte ledd annet punktum skal lyde:

For foretak som nevnt i første ledd kan departementet i særlige tilfeller samtykke til lavere samlet startkapital, *men ikke mindre enn et beløp som svarer til 1 million euro.*

§ 6-2 tredje ledd skal lyde:

(3) Spørsmålet om det skal gis tillatelse etter § 6-1 annet ledd, skal avgjøres innen en periode på 60 arbeidsdager, regnet fra det tidspunkt Finanstilsynet har bekreftet å ha mottatt meldingen. Har departementet eller Finanstilsynet før det er gått 50 arbeidsdager fremsatt skriftlig krav om ytterligere opplysninger, avbrytes fristen inntil svaret fra erververen er mottatt, men ikke i mer enn 20 arbeidsdager hvis erververen er undergitt tilsyn i eller er hjemmehørende i en EØS-stat *eller i mer enn 30 arbeidsdager for andre erververe.*

§ 8-15 femte ledd første punktum skal lyde:

Allmennaksjeloven § 6-35 syvende ledd annet og tredje punktum og §§ 6-36 til 6-39 gjelder tilsvarende.

§ 10-4 tredje og fjerde ledd skal lyde:

(3) Et finansforetaks vedtektsfestede egenkapital kan ikke vedtas nedsatt, tilbakebetalt eller forhøyet uten samtykke fra Finanstilsynet. *Tilsvarende gjelder for kjernekapitalinnskudd i pensjonsforetak.* Det kan knyttes slike vilkår til samtykket som er egnet til å ivareta de interesser som skal beskyttes ved finanslovgivningen. *Departementet kan gi forskrift om unntak fra kravet om samtykke til forhøyelser av finansforetakets vedtektsfestede egenkapital og kjernekapitalinnskudd i pensjonsforetak.*

(4) Vedtak som *krever samtykke* fra Finanstilsynet er ikke gyldig og kan ikke registreres før samtykke er gitt. Eventuell frist i annen lov for å melde endring til Foretaksregisteret regnes fra Finanstilsynet har gitt samtykke. Vedtak som ikke meldes innenfor fristen, faller bort.

§ 10-22 annet ledd skal lyde:

(2) Det kan fastsettes i vedtektene at generalforsamlingens vedtak om forhøyelse av eierandelskapitalen ved utstedelse av nye egenkapitalbevis eller om fullmakt til styret til å utstede nye egenkapitalbevis, herunder beslutninger om kursforhold eller fravikelse av eller unntak fra fortrinnsrett som nevnt i § 10-10 tredje ledd, kre-

ver tilslutning fra minst to tredeler av de stemmer som avgis av, eller av medlemmer valgt av, eierne av egenkapitalbevis.

§ 11-2 nytt annet ledd skal lyde:

(2) Finansforetak kan ikke ta opp, kjøpe tilbake eller innfri ansvarlig lånekapital og annen fremmedkapital uten samtykke fra Finanstilsynet. Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om unntak fra kravet om godkjenning av opptak, tilbakekjøp og innfrielse av denne type kapital.

Nåværende annet og tredje ledd blir nye tredje og fjerde ledd.

§ 11-7 annet ledd skal lyde:

(2) Kredittforetaket skal gi melding til Finanstilsynet senest 30 dager før det første gang *utsteder* obligasjoner med fortrinnsrett.

§ 16-2 syvende ledd skal lyde:

(7) Et finansforetak kan begjære utlevert fra Folkeregisteret opplysning om ektefelle, barn, foreldre, *foreldre-ansvar og kontaktopplysninger for dødsbo*. Folkeregistermyndigheten kan, uten hinder av taushetsplikt, utlevere opplysningen når det er nødvendig for utførelsen av *finansforetakets plikter eller oppgaver hjemlet i denne lov*.

§ 19-11 nytt sjettede ledd skal lyde:

(6) *Kravet om særskilt samtykke fra låntakeren etter finansavtaleloven § 45 gjelder ikke ved overdragelse eller pantsettelse av lånefordringer til Bankens sikringsfond ved støttetiltak eller yting av kreditt etter paragrafen her.*

§ 20-1 første ledd bokstav a skal lyde:

a) banker og kredittforetak, samt verdipapirforetak som er omfattet av minstekravet til startkapital i verdipapirhandelloven § 9-39 *første ledd*.

XV

I lov 20. juni 2014 nr. 28 om forvaltning av alternative investeringsfond oppheves § 2-6 første ledd tredje punktum.

XVI

(1) Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

(2) Departementet kan gi overgangsregler.

Presidenten: Det voteres først over XIV § 3-4 femte ledd og § 6-2 tredje ledd.

Senterpartiet har varslet at de vil stemme imot.

Votering:

Komiteens innstilling ble bifalt med 92 mot 11 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 14.05.43)

Presidenten: Det voteres over resten av XIV samt I–XIII og XV og XVI.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

Votering:

Lovens overskrift og loven i sin helhet ble enstemmig bifalt.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli ført opp til andre gangs behandling i et senere møte i Stortinget.

Sak nr. 6 [14:06:13]

Referat

1. (55) Representantforslag fra stortingsrepresentantene Lars Haltbrekken, Petter Eide, Mona Fagerås, Freddy André Øvstegård og Arne Nævra om forbud mot fluorskismøring (Dokument 8:13 S (2019–2020))

Enst.: Sendes energi- og miljøkomiteen.

Presidenten: Dagens kart er da ferdigbehandlet. Forlanger noen ordet før møtet heves? Så synes ikke.

– Møtet er hevet.

Møtet hevet kl. 14.07.

